

Sygn. akt I C 212/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Monika Mastalerz-Szczepanek
Protokolant:	pracownik sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko B. K. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanej B. K. (1) na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1590,77 zł (tysiąca pięciuset dziewięćdziesięciu złotych 77/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- nie obciąża pozwanej B. K. (1) kosztami procesu;
- wyroкови w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Monika Mastalerz-Szczepanek

Sygn. akt I C 212/17 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim z dnia 1 czerwca 2017 r.

Pozwem z dnia 7 grudnia 2016 r. powódka (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej B. K. (1) kwoty 1590,77 zł oraz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że wierzytelność dochodzona przez powoda od pozwanego wynika z umowy pożyczki pieniężnej stanowiącej kredyt konsumencki, zawartej w formie pisemnej oznaczonej numer (...) i wypłaconej w dniu 22 sierpnia 2016 r. (Pozew k. 2 - 4).

Na rozprawę wyznaczoną na dzień 1 czerwca 2017 r. stawiła się pozwana B. K. (1). Pełnomocnik powódki nie stawił się – prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

Pozwana B. K. (1) uznała powództwo i złożyła wyjaśnienia. Między innymi pozwana podała, że jak jej się uda we wrześniu dostać prace społeczno – użyteczne na pięć miesięcy, to będzie starała się wszystko uregulować, żeby nie

mieć długów. Pozwana wskazała ponadto, że na dzień dzisiejszy utrzymuje się z alimentów na dziecko, które ma 6 lat, na które otrzymuje 500 zł. Ponadto pozwana otrzymuje 124 zł zasiłku rodzinnego oraz 500+ na dziecko, jak również 204 zł miesięcznie z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Pozwana nie pracuje, wskazała, że napisała pismo do burmistrza o pracę społeczno – użyteczną, żeby cokolwiek spłacić swoje długi, bo nie tylko ten dług ma. Pozwana spłaca mieszkanie, jak podaje, bo miała eksmisję. Ponadto ponosi zaległe koszty za wodę - 200 złotych miesięcznie. Ponadto pozwana opłaca gaz. (Wyjaśnienia pozwanej k. 38).

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 19 sierpnia 2016 r. została zawarta umowa pożyczki nr (...) pomiędzy B. K. (1) a (...) S.A. z siedzibą w W.. Kwota pożyczki 1000 zł, roczna stopa oprocentowania 10.00 %. Umowa obowiązywała od dnia jej zawarcia do dnia przewidzianego w harmonogramie na spłatę ostatniej raty. Pożyczka udzielona została na okres 6 miesięcy od daty wypłaty pożyczki. Ilość rat wynosiła 6. Klient zobowiązany był zwrócić kwotę pożyczki poprzez wpłatę rat kapitałowych i odsetek, powiększonych o opłatę administracyjną i opłatę przygotowawczą oraz ewentualne koszty dodatkowe, w 6 miesięcznych ratach, w terminach określonych zgodnie z umową w harmonogramie. Opłata przygotowawcza (jednorazowa) wyniosła 390 zł, opłata administracyjna (miesięcznie) 0,00 zł, opłata za przekazanie kwoty pożyczki do wypłaty w formie czeku Giro 13 zł lub w formie przelewu ekspresowego BlueCash: 3 złote. Całkowita kwota do zapłaty 1419,09 zł. Roczna stopa oprocentowania zadłużenia przeterminowanego wynosiła dwukrotność wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, powiększonej o 5,5%. W przypadku zalegania przez klienta ze spłatą należności wynikających z umowy, pożyczkodawca miał informować na piśmie klienta o aktualnej wysokości rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego.

Dowód: umowa pożyczki - k. 19 – 25.

Pismem z dnia 5 września 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało B. K. (1) aktualny harmonogram spłat, wskazując na jaki rachunek spłaty powinny być dokonywane. Razem kwota 1490,93 zł.

Dowód: pismo k. 27.

Pismem z dnia 30 września 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało B. K. (1) monit o zapłatę kwoty 277,45 zł z terminem płatności do 7 października 2016 r.

Dowód: pismo k. 28.

Pismem z dnia 18 października 2016 r. (...) S.A. z siedziba w W. wysłało B. K. (1) wezwanie do zapłaty kwoty 326,45 zł z terminem płatności do 25 października 2016 r.

Dowód: pismo k. 29.

Pismem z dnia 3 listopada 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało B. K. (1) ostateczne wezwanie do zapłaty z ostrzeżeniem o możliwości przekazaniu informacji o zaległym zadłużeniu do rejestru dłużników BIG InfoMonitor kwoty 375,45 zł z terminem płatności do 10 listopada 2016 r.

Dowód: pismo k. 30.

Pismem z dnia 21 listopada 2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wysłało B. K. (1) wypowiedzenie umowy pożyczki oraz ostateczne wezwanie do zapłaty. Na podstawie pkt 15 umowy (...) S.A. z siedzibą w W. rozwiązała umowę pożyczki z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia. W konsekwencji wezwała do zapłaty całości wymaganego zadłużenia wobec pożyczkodawcy, wynikającego z umowy pożyczki, które na dzień pisma wyniosło 1585,51 zł, w tym kapitał 1000 zł, odsetki 22,24 zł, opłata przygotowawcza 390 zł, opłata administracyjna 0,00 zł, opłaty za monit i wezwania 172 zł, odsetki z tytułu zadłużenia przeterminowanego 1,27 zł. Razem 1585,51 zł. Zadłużenie należało spłacić w terminie do 5 grudnia 2016 r.

Dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki – k. 31, potwierdzenie nadania pisma – k. 32.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że zgodnie z dyspozycją art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W niniejszej sprawie nie zasły okoliczności zwalniające sąd od związania uznaniem powództwa. Pozwana jednoznacznie uznała powództwo i w żaden sposób nie kwestionowała umowy pożyczki, a jej uznanie pozostaje w zgodzie z dokumentami przedłożonymi przez stronę powodową. Przedmiotowa umowa pożyczki nie zawiera postanowień niedozwolonych i chroniona jest zasadą swobody zawierania umów. Wobec tego, w związku ze skutecznym wypowiedzeniem umowy pożyczki przez (...) S.A. z siedzibą w W., roszczenie stało się wymagalne w dniu 6 grudnia 2016 r.

Wobec powyższego, Sąd w punkcie 1. sentencji wyroku na podstawie art. 720 § 1 k.c. zasądził od pozwanej B. K. (1) na rzecz powódki (...) S.A. z siedzibą w W. żadaną kwotę 1590,77 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty.

W związku z tym, iż Sąd zasądził roszczenie uznane przez pozwaną, wobec tego kierując się dyspozycją art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w tym zakresie rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzekł w punkcie 3. sentencji wyroku.

Na podstawie art. 102 k.p.c. dostrzegając szczególnie uzasadniony wypadek w przypadku pozwanej, Sąd nie obciążył jej kosztami postępowania, które to orzeczenie znalazło odzwierciedlenie w punkcie 2. sentencji wyroku. W ocenie Sądu, sytuacja osobista i materialna pozwanej uzasadnia odstępianie od zobowiązania pozwanej w trybie art. 98§ 1 k.p.c. do zwrotu na rzecz strony wygrywającej (powódki), poniesionych przez nią celowych kosztów procesu. Jak bowiem wynika z wyjaśnień pozwanej jej sytuację finansową ocenić należy jako bardzo złą, która zdaniem Sądu wystarcza zaledwie na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Trzeba stwierdzić, iż w chwili obecnej pozwana egzystuje tylko z uwagi na pomoc ze strony opieki społecznej i otrzymywanie zasiłku rodzinnego. Natomiast alimenty płacone do rąk pozwanej na rzecz dziecka, jak i 500+, nie mogą stanowić podstawy posiadania przez pozwaną środków pieniężnych, które faktycznie miałyby być przeznaczone na rzecz zaspokojenia poniesionych kosztów powódki, gdyż ich przeznaczeniem jest utrzymanie przede wszystkim dziecka pozwanej. Wobec powyższego, tak trudna sytuacja finansowa pozwanej, która de facto utrzymuje się z zasiłku rodzinnego, stanowi szczególny wypadek i zdaniem Sądu czyni zasadnym nie obciążanie jej kosztami postępowania.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Monika Mastalerz – Szczepanek